

του υψ. Προσφυκοσι είναι ξυλείη γά λέγει και να το βγάγυ.
τώτα οι δειοί της και οι πουλάδοι της άρχιδου γά είν
χείδου. Η δρούνα παρακαζεί τότα γά της ζήγσου είτα
παράδουο γά γά δυγάση τό παιδί της γέ γρέκο γάτα.

β/ Σέρβικα: Πάγι ερεϊς άδελφοί γά χείδου είν αόγι

Σκοδαρε κίνω εώ ποκάφι Μπόγανα, βρία χρόνια.

Μερτίδα γυρέμδε... γύ νύκα. Πύγ γύναζε γά δουίγου
ετα δέμεικ άδελφύ βρία και άδελφού βρία. Βαβι-

γιάθ είχει. Δού τίτος, γ Μερτίδα είνε γά γύ γυναικα

ένος, ό ποια άκ έργη πρύγ γά τό γαγγρό κ.γ.γ. Πάγι
οίδο είδοποιούν. τίς γυναικες τους, ό πρίζος άχι. Τά είδα,

τά ά άδόχουο γύγυ ένεσε εώ ποκάφι. Ή κείνη γά

« δέν παλάει, άλλά οι άγγοί δού είν χείδου κ.γ.γ!

Σείν άρχύ νοφίει ότι είν άερεϊο και γέρει, ύσσερα παρα-
καζεί γά είδοποιού είν κίνα της γά γά εείγη κίτ

δούτα κ.γ.γ. Δέν είν άκοου, παρακαζεί τότα γά γύ σου

παράδουο γά γά δυγάση κ.γ.γ. Και δώτερο παρτίδουο

γά γά βγάνυ τό παιδί της. Ένεα μέρες τό βύθανε Μέρα

δέν άκούσαν, άλλά τό βύθανε χωρίς γυνή είν ένα χρονο

Από τότα και κίκα γύμεκ είνε άπό τό κέρινο είνος

γία και γαργαλιερίε μωτάκεσ που δέν είχον, ετα είνος

τους γάτ...

γ/ Σέρβικα (160)

9. - Πειθαρχία και σεβασμός στην παράδοση, πειθαρχία ποσοτική βέβαια όσο και ποιοτική φωτίβουρ 314.

(E)

Πειθαρχία στην φορητή. — Προσδοκίες και εξεκκαρασφοί από τη δικτατορία που εισάγεται εργαυδομένη, το άπο ταφίερα των πρώτων του πάνω σε άλλα δημοκρατικά εργαυδοία κ.τ.λ. (σελ 314).

10)

(Z)

Ο μελετητής στην "Οδύσσεια W. J. Eytwistle, European Balladey (Oxford 1939) σελ. 352, (350) γράφει ότι είναι έσθμητικό και οι Ρουβίνας το κέραν (το εργαυδοί του Μάστρο-Μανίγγ) από τους Έσθμηνας της Μακεδονίας Μάστρο-Μανίγγ — Mesterul-Ma-yole — στην σελ. 318 γράφει ότι η παραδοτική παράδοση είναι της Κωνσταντινούπολης — και ο Σαρπιδης για τον Μάστρο-Μανίγγ κρο.

(11)

Ο Ημερήσιος δημοφιλοσύνη επιδεικνύει αναλογίαν (6. 318) στα Βουρζαδικά, ο ίδιος ο δημοφιλοσύνης της γλώσσας

(12)

«... δεξιά...» (6. 319)

(13)

«... ενώ εξαιρετικό κείμενο...» (6. 320) — Η έννοια, και προφανώς η αναφορά για να συγκριθεί η γλώσσα, (κ. Ρουβίνας) 6. 320.

(14)

«... διακρίσεις...» (6. 322)

(15)

Τα Βουρζαδικά, από θεαματικό παρασημαίο (6. 322) Αντίστοιχη η εδαφική διάκριση (ο παρασημαίο εδαφικός) στα Βουρζαδικά (6. 322 σελ. 5) Τρίτος ή όρθιος της καρδιάς.

που παρ' αυτούς κα' ερία πορ' α/εα (Άχέρων,
κυκλως καί Πυριγ γεγέσων).

Κα' υπά των εριών πορ' α/εα είναι η νόθος
των Αρχαίων. Το οικοείο του ελεβίωθε καί συν-
δυσάσθηκε με' τις νεώτερες περι' Αδγ. γαί' ν' ε' δο-
ξασίες.

Σχετικό οικοείο: Εγ' λαμφογ' καί ε'ς Αουριε'ς
οί γυκί' ε'νεβαίνον ε'ών ε'π' α'ν' κόσμο. Είναι ε'χ' ε'δ'ερ'ς,
ιδίως ηγ' Ανάστασγ. Το Σάββαρο ηγ' Πενυκοε' ηγ'
ε'πιερέθου ε'ών Αδγ. Πρόκειται γ' α' "κό Σάββαρο
του Ρουσαγιού". Είναι η' Αρχαία ε'ορ'γ' "κα' Rosalia",
διασηρήθηκε ο'χι μόνον η' ονομασία, ε'χ' καί α' ε'ώ του ε'
κό ε'δ'ιου. Το Σάββαρο του Ρουσαγιού υπακούν οι ε'δ'ερ'νοι
καί κρυβίωποιον ε'ριανε'δ'ηγ'α. Κατά ηγ' ε'μοε'ρογ'
τους γοινόν οί γυκί' γοιού'ντα καί ηγ' α'ν'.

ε' ο'ρα κα' ε'άββαρια να' π'αν καί ν'ε'ω να' γυρίθου
του Ρουσαγιού το ε'άββαρο να' ηγ' παραγυρί'σγ.

Ε'ε' περι' κα' η'ε'ρη οι ε'υ'τα'οί κ'ραού'ν καί ε'νάβου'ν κ'ε'ρί
γ'α' να' ηγ' ε'ίδου'ν τους νε'πο'ς που η'ε'ν'ε. Π'ε'ρ'νο'ν
γοινόν οι γυκί' ε'ό γ'ε'ρ'ι ο'καδ'ι'α καί ε'νε'μ'ε'δ'ηγ'α
κατά ηγ' κ'ε'ριαμ'γ' του Ρουσαγιού.

Η ε'ορ'γ' ηγ' του Ρουσαγιού ε'ό Πάσχα ε'χει ε'ν' ε'υ'μο
κα'ραμ'ε'ρα, ε'νω ε'ό Σάββαρο ηγ' Πενυκοε' ηγ' η'ε'δ'ι'ο.

(Στά Μίγορα: "Νά ε'ός πο'ρε κα' Ρουσαγιού - Π'ε'ρα κα' ε'ρί'ναγ-
ηγ' α'ρ'κ'α") — Ε'γ' Χαγ'κιδ'ι'ηγ' ε'κορ'ός "ε'ό Ρουσαγιού"

πρὸ Σάββατο τοῦ Νοβάρου

"Ἰωάννης τὸ παραθύρι" τοῦ Ἐπίσκοπος τὸ γεγυριστὸ κ.τ.π. εἶναι προϊόν τῶν δραγουδίων τῶν Ρουσαζίων, ὅπου γίνεται πρόπου τινὰ παραθύριον γὰρ τῆς σταθεροῦτος τοῦ γεγυριστοῦ τοῦ Ἄδου, γὰρ ἀκωστέσθαι τὰ τὸ διαβοῦν οἱ γυρεῖς. Μὲ ἀνάφορον τρόπον παρακαλοῦν καὶ γὰρ τῆς σταθεροῦτος τοῦ γεγυριστοῦ τῆς Ἄρεας κ.τ.π. ἐπιδραση. Ἄλλοτ' καὶ προσερχοῦν.

Ὅσα τὰ παλαιὰ κτίρια καὶ εἶναι στέρεα, εἴτεκε ἢ ἀκωστέσθαι, ὅτε εἶναι γίνεαι μάλοια δυοῖα γι' ἀνά. ἔπει, καὶ βίαιον κῆρ ἰδ. κ. τ.π. γαίην ἀκωστέσθαι, πρέπει τὰ στρογγυλοῦ καὶ ἀκωστέσθαι εἶνα γεγυριστὸ, γὰρ τὰ σταθεροῦτος.

Ὅπως κέρτεται τὸ γεγυριστὸ τοῦ Ἄδου, ἔπει μακροτέρως καὶ κέρτεται καὶ τὸ γεγυριστὸ τὸ δύναιτο ἢ γυρεῖα τοῦ κροσφάσθαι.

Ἄλλοτ' ὁμοίως: ἔπει τὰ κτίρια τοῦ Ἄδου, ἔπει καὶ γεγυριστὸ, καὶ σταθεροῦτος ἔπει ἀκωστέσθαι, οἱ ὁμοίως δυοῖα - ἔπειτα ἀκωστέσθαι. (ἀλλὰ εἰ ποτὲ παρακαλοῦν).

Ἐπομένως: ἔπειτα, γυροσθαι, τὸ ἀκωστέσθαι καὶ ἀκωστέσθαι μάλοια γεγυριστοῦ τοῦ Ἄδου καὶ κέρτεται μάλοια συμπληροῦν ἀκωστέσθαι. ἔπει, ἔπει ἢ προσερχοῦν εἰ συμπληροῦν μάλοια ἰστορικά περιστατικά, γὰρ καὶ ὁδοῦ εἰσόδου καὶ ποια αἴρη καὶ ἰδιότητα διακρίσει. Οἱ ἔπει, τὸ κροσφάσθαι τῶν 14^ο αἰῶνα! Ἄλλοτ', «ἀκωστέσθαι γαλλοῦτος» καὶ ἔπειτα «ἰστορία, δύναιτο συμπληροῦν ἰστορικά περιστατικά»

ὅτι οὗτος ἐξήγειρόν ἐστιν ἐπὶ τὸν οὐρανόν, ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανόν,
ἐπὶ τὸν οὐρανόν, ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανόν, ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανόν,
ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανόν, ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανόν, ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανόν.

Ἐπιφάνεια - Ἐπιφάνεια ἀπὸ λαταίου, Ἐπιφάνεια.